

Het fluitje van de gesneuvelde vliegenier

Op zondag 25 juli 1943 explodeerde boven Ten Boer een Halifax-bommenwerper. Het stortte om 23.56 uur neer in het bouwland van landbouwer Oudman, ten westen van Ten Boer. De vuurgloed was zelfs tot in de stad duidelijk te zien. De omgeving werd afgezocht naar overlevenden van de crash. Er werd slechts één overlevende in een haverveld aangetroffen: bommenrichter Alex. J. Sochowski.

Na behandeling door een arts is hij uiteindelijk door de Duitsers naar Bedum afgevoerd. Het bleek niet mogelijk hem te laten onderduiken, omdat er zich kort na de crash al veel mensen rond het wrak hadden verzameld. Daaronder ook een aantal landwachters, die collaboreerden met de bezetter.

De stoffelijke overschotten van de overige zes bemanningsleden werden de volgende dag op de algemene begraafplaats van Ten Boer ter aarde besteld. Onder de bevolking was het feit van de aanstaande begrafenis snel bekend en velen begaven zich naar de begraafplaats voor een eerbetoon. Aanwezig waren onder andere de burgemeester, de dominee en enkele politiemannen. Nadat de dominee had gesproken, trok de aanwezige bevolking langs de graven voor een laatste groet aan

de vliegeniers. In de witte steen op het graf van een van de ongelukkigen is later een laatste boodschap van zijn ouders gebeiteld: "In loving memory of him who died that we might live. May his soul rest in peace".

Kunjo Zeldenrust (1927-2010) woonde destijds in Ten Boer en was getuige van de crash. Bij het vliegtuigwrak vond hij een fluitje, dat had vastgezetten aan het uniform van een van de vliegeniers. Zijn vrouw, Imke Zeldenrust-Bos, heeft het fluitje in 2011 aan de Stichting Oorlogs- en Verzetscentrum Groningen geschonken.

Erfgoedorganisatie: Oorlogs- en Verzetscentrum Groningen

Beschrijvingstitel: Het fluitje van de gesneuvelde vliegenier

Oneliner / quote: De vuurgloed was zelfs tot in de stad duidelijk te zien

Fotografie uitsnede: Anton Tiktak, Arte del Norte

Fotografie: Anton Tiktak, Arte del Norte